

CONTRAPROPAGANDĂ

gandeste.org

(...) "între ceea ce știi și ceea ce nu știi este ceea ce presupui(...)"

Decriptând mesajele americane (<https://gandeste.org/general/decriptand-mesajele-americane/96202>)

De ce Secretarul de Stat Mike Pompeo i-a inclus pe copiii lui Liviu Dragnea pe lista celor cărora le este interzisă intrarea în SUA? De ce ambasadorul SUA la UE, Gordon Sondland, iar nu cel de la București, Hans Klemm, a venit să ne anunțe pregătirea unei „foi de parcurs” americane pentru justiția română?

De ce Premierul Dăncilă nu se mai întâlnește cu Vicepreședintele Pence în marja sesiunii anuale a Adunării Generale ONU? De ce Procurorul General / Ministrul de Justiție al SUA, William Barr, a invitat-o pe Ana Birchall la Washington, tocmai pe când aceasta era demisă la București? Iată câteva întrebări care definesc parteneriatul strategic româno-american în actuala etapă istorică drept un secret ascuns de o enigmă învăluită în mister.

METODA DE ANALIZĂ DETERMINĂ CORECTITUDINEA DIAGNOSTICULUI

Amplificatoarele media ale „statului subteran / paralel” român, pretind că o turturică fermecată a decriptat misterul și astfel trebuie să credem că toate întrebările de mai sus se leagă în răspunsul unic potrivit căruia Dragnea a fost pedepsit pentru că a dat, din spatele gratiilor, ordinului îndepărtării lui Birchall, aceasta din urmă fiind garanția acceptării unui MCV american pentru România. Cum Noul Ierusalim prețuiește mai mult Vechiul Testament, s-a stabilit ca pentru păcatele deținutului de la Rahova să plătească și urmașii lui până la a doua și a treia generație. Cât despre Viorica Dăncilă, întrucât a pus în aplicare porunca fostului ei „dictator de partid”, a căzut în dizgrație la Washington, acolo unde marele licurici preferă poziția îngenucheată a fecioarei din Mizil. Iar asta atât de mult, zic unii, seduși de această construcție logică, încât ar putea-o proclama, de dincolo de Atlantic, șef peste PSD și peste Guvern. E clar???

Este mult prea clar și prea simplu ca să poată fi adevărat. În plus, o metodă de analiză recomandă ca atunci când cineva, având legături foarte strânse cu o tabără interesată într-o anumită interpretare a faptelor, îți bagă degetele în ochi pentru a acredita o anumită concluzie, tu trebuie să îți iei ca ipoteză varianta exact opusă. Prin urmare, vom pleca de la afirmația că Liviu Dragnea nu i-a dat nici o dispoziție lui Viorica Dăncilă (cu care, de altfel, de multă vreme, relațiile sunt reci până la ostile), că sancțiunea inumană aplicată copiilor lui Dragnea, fără legătură cu vreo culpă a acestora și fără respect pentru prezumția de nevinovăție, nu are nimic de a face cu remanierea Anei Birchall, și că presiunile asupra Premierului român nu își au sursa exclusiv la Casa Albă, ci și în alte case, palate și sufragerii, unde, oricum, promovarea tovarășei Ana este ultima glumă spusă înainte de ridicarea ședințelor, pentru destinderea atmosferei.

În verificarea acelor ipoteze, trebuie plecat de la câteva premise esențiale.

Pe de o parte, prin tradiție și contrar prejudecăților, în SUA puterea este difuză, principiul „checks and balances” („controale și contraponderii”) ducând la multiplicarea centrelor de decizie.

Pe de altă parte, în prezent, avem de a face cu două federații americane: una vizibilă și legitimă, avându-l ca șef al administrației pe Președintele Donald Trump, iar alta ocultă și ilegală, condusă de reprezentanții unui complex dinastic politico-birocratico-corporatist, căreia americanii, pe vremea când acționa ca simplu factor de corectare a politicilor oficiale, i-au dat numele de „establishment” („sistemul”), pentru a o apela „deep state” („stat subteran”), după ce a trecut cu duritate la subminarea statului oficial. Ca atare, nu tot ceea ce ajunge la București ca „mesaj american” vine din același loc și este animat de aceeași logică. Uneori sursele sunt în concurs, iar ordinele trimise de ele în conflict.

Nici în România lucrurile nu stau mai bine. Deși tradiția politică românească este autoritar-centralistă, în ultimii cincisprezece ani și aici statul s-a rupt în două: unul democratic (slab) și altul oligarhic (eficient). Pe canalele diplomatice care i-au mai rămas, cel dintâi comunică Washingtonului ceva. Cel din urmă, mult mai dinamic și mai prezent pe malurile Potomacului, promovează alte informații și provoacă alte reacții. Ceea ce se recepționează la București este un amalgam de impulsuri venind de la diversele centre de putere din SUA, ca răspuns la diferitele imputuri trimise de diferite centre de putere din România. Dacă aceste planuri nu se separă nu putem înțelege nimic, totul părând absurd.

FAMILIA DRAGNEA – VICTIMA COLATERALĂ A RĂZBOIULUI AMERICANO-CHINEZ

Sentința înfricoșătoare a lui Mike Pompeo aruncată asupra clanului Dragnea (spun „clan” nu pentru că familia condamnatului politic respectiv ar fi organizată pe model mafirot, ci pentru că mentalitatea aflată la originea pedepsei americane este de factură tribală) are în sine și o veste potențial bună: România a revenit printre prioritățile agendei geopolitice a Washingtonului.

Fără îndoială că SUA sunt implicate acum pe nenumărate fronturi și pretutindeni ofensiva sa este împotmolită. Secretarul de Stat american are, de aceea, de administrat atâtea crize încât numai la amenințarea faptelor de așa zisă corupție săvârșite de deținutul politic de la Rahova nu are timp să se gândească.

OLAF a stabilit că viitorul comisar european propus de Franța, a fraudat UE prin angajări fictive la cabinetul european, identice cu angajările fictive de la primăria din Alexandria, și nimeni nu clipește la Departamentul de Stat. Copiii lui Osama bin Laden pot circula liber în America, iar asta nu pentru că

plătitorilor de impozit americani teroriștii de la New York le-ar fi mai simpatici decât corupții de la București. Dacă nu s-a ocupat dl Pompeo de lucruri mai grave, de ce ar redeschide cu trâmbițe și fanfare discuția despre un caz consumat, de importanță oricum minoră?

Cu toate acestea, este de neconceput ca declarația Departamentului de Stat să fi fost emisă fără acordul șefului său. Aș spune chiar, fără acordul Casei Albe, căci în discuție este liderul unui partener strategic. Redactarea și fundamentarea declarației este altceva.

Că Mike Pompeo a fost înșelat când i s-a spus că în speță există indicii solide referitoare la acte de gravă corupție ale fostului demnitar al statului român, rămas deja fără viză americană de îndată după condamnare, este neîndoielnic. (Conform anunțului făcut de Victor Ponta cu vreun an în urmă, viza americană i s-ar fi retras înainte ca o hotărâre judecătorească definitivă să îl declare vinovat mai presus de orice dubiu rezonabil. Ceea ce nu ar fi fost chiar fără precedent în practica americană.) Aici putem identifica contribuția diplomaților clintonisto-soroșiști din Departamentul de Stat, cărora nemuritorul ambasador Klemm le-a furnizat din plin muniție artizanală de contrabandă, în cooperare cu ambasadorul statului paralel român la Washington, George Maior.

Ideea Secretarului de Stat trebuie să fi fost însă alta. El trebuie să le fi spus colaboratorilor săi că, în negocierile transatlantice, America și-a adjudecat custodia Guvernului român, sprijinit de unicul partid național care nu a fost încă arondat unei alte puteri suzerane. Acest partid se află, însă, sub influența a tot felul de baroni, de țară sau de curte, care socotesc orice angajament extern ca fiind facultativ; în orice caz, supus cenzurii intereselor lor locale. Unii dintre ei susțin o politică externă multivectorială, făcând cu ochiul Rusiei – ceea ce încă ar fi suportabil – dar mai ales Chinei – ceea ce este intolerabil. De asemenea, vor ca măcar o parte din resursele naturale ale României să rămână acasă, astfel încât, din exploatarea acestora să se poată îmbogăți și ei. Nepregătiți pentru a face față concurenței miliardarilor americani pe piața mondială, milionarii români vor protecție națională, ceea ce transnaționalele garantate de SUA și care finanțează puterea SUA nu pot accepta.

În consecință, fără a se lovi direct în „protejatul” de la București, și așa strâns cu ușa de oamenii tandemului franco-german, trebuia imaginat un gest năpraznic care să le înghețe sângele în vine liderilor PSD, făcându-i să își înghită tupeul și să se ferească de orice inițiative neconvenite pe filieră transatlantică. Șeaua urma să fie bătută zdravăn pentru ca iepei pesediste să nu îi treacă prin creier tentații năvășe. Și pentru că acest gest trebuia să poarte un nume, i s-a spus „Liviu Dragnea & Sons”.

Aceasta nu are nici o legătură cu angajamentul american în lupta împotriva corupției și nici cu susținerea Anei Birchall, așa cum vor să ne facă a crede corifeii statului paralel de inspirație germană, spre a ascunde partajul influenței străine în România și a ne convinge că America ratifică discursul justițiarist al lui Klaus Iohannis, ci cu confruntarea americano-chineză, circumscrisă de contradicțiile ordinii corporatiste globale.

AMERICA ESTE INCAPABILĂ SĂ ÎNȚELEAGĂ SUFLETUL POPOARELOR

Ceea ce s-a uitat a fost poporul și sentimentele lui. Ca de obicei, marea putere raționează în logica puterii, fără a încerca să estimeze răspunsul celor obișnuiți a-și căuta puterea în slăbiciune. Reacțiile celor fără de putere sunt conduse de o altă logică. Pe termen scurt strategia terorii poate funcționa. Pe termen mediu și lung, însă, din teamă se naște numai ură; și un parteneriat care se ridică pe ură, este asemenea caselor clădite pe nisip.

Nu trebuie să ne lăsăm înșelați de exploziile de bucurie animalică de pe rețelele sociale. Cei care salută nenorocirea copiilor lui Dragnea, nu sunt poporul român, nu simt românește (de fapt nu simt omenește) și nu aparțin României profunde. Oricât de mulți par a fi, ei rămân o minoritate de impotenți cronici care își văd salvarea doar în statutul de sclav. Decizia americană este un act de putere care are totuși sensul său. Aplaudarea ei dementă este actul de slugărnicie a unor nevertebrate fără neam și fără Dumnezeu.

Reprezentative pentru simțirea poporului român sunt cu siguranță opiniile, exprimate tot pe rețelele de comunicare virtuală, care afirmă că pe data de 5 septembrie 2019 a fost proclamat oficial statutul de colonie al României. Nu demnitatea lui Liviu Dragnea a fost călcată în picioare, ci demnitatea națiunii

române. Nu Liviu Dragnea s-a dorit a fi intimidat, ci poporul român, prin liderii săi. Lui Dragnea i s-a confirmat, fără voie, calitatea de deținut politic. El iese astfel în câștig. Copiii lui, înțelegând acum că viața este mai grea decât încercase să le-o facă tatăl lor și că la fericire se ajunge numai prin luptă și prin cruce, dacă vor fi merituosi, își vor găsi calea împlinirii în România și în alte părți ale lumii, care există, totuși, și în afara SUA. Tot ceea ce nu te omoară de întărește.

Națiunea română, însă, a primit o lovitură care îi afectează suveranitatea și îi periclitează siguranța. Nici un român nu poate gândi altfel. Iar asta arată, folosind o expresie celebră, că interdicția decretată de Departamentul de Stat este mai mult decât o crimă; este o greșeală.

De ce este așa? Pentru că oricât și-ar detesta românii conducătorii, ei nu pot ignora legătura mai mult decât simbolică existentă între aceștia – nu ca persoane fizice, ci ca instituții statale – și identitatea națională. O asemenea legătură trăiește în subconștientul oricărui om care se simte parte a unui neam.

Când un conducător greșește față de poporul său, el trebuie judecat și pedepsit de acesta. Când pedeapsa aplicată conducătorului unui popor vine din partea conducătorilor altuia, ea este resimțită de cel dintâi ca fiindu-i adresată lui, ca pe o înjosire a lui, ca pe un blam ce îl vizează direct. E ca și cum cineva ți-ar scuipa pe drapelul național. Îmi aduc aminte de revolta unor sârbi din tabăra anti Miloșevici, față de refuzul occidental de a i se lăsa justiției sârbe dreptul de a-l judeca ea pe fostul președinte al țării.

În mintea românilor s-a încetățenit ideea că asemenea tratamente pot fi aplicate, totuși, unor persoane suspecte de a fi comis crime împotriva umanității precum cele condamnate de jus cogens (normele imperative de drept internațional). Astfel, ei pot concepe, fie chiar dacă greșesc, că un Moamar Ghadafi sau Saadam Hussein pot fi condamnați în / de străinătate. Ei nu pot accepta însă că România, membru NATO și UE, stat european și partener strategic al SUA, precum și liderii săi pot fi tratați asemenea Irakului lui Saadam sau Libiei lui Ghadafi.

În mod normal MAE român ar trebui să reacționeze, cerând explicații și reparații, indiferent cât de „penal” ar fi Dragnea. În orice caz, copiii lui sunt cetățeni români și merită protecția acordată oricărui român care umblă prin lume și i se limitează drepturile. Aceasta este prerogativa și datoria oricărui stat independent. Nu o va face, deși asta înseamnă subminarea coeziunii naționale (românii rosteau formula „civis roanus sum” – „sunt cetățean roman” – și nimeni nu mai îndrăznește să îi lezeze cu ceva) și abandonarea suveranității statale, precum și punerea într-o lumină morbidă a parteneriatului cu SUA.

Iar toate acestea se întâmplă exact acum, când diplomați și militari români mor în Afganistan, într-un război în care au ajuns ca aliați ai Americii, când, pe drept sau pe nedrept, românii fac legătura între dispariția și probabiluciderea unor copile din Oltenia, victime ale traficului de carne vie, și baza militară NATO de la Deveselu, și când societatea română este scandalizată de ceea ce percepe a fi încercarea corporațiilor americane de a o lipsi de resursele de gaz natural din Marea Neagră. Și mai vin pe când polonezilor li s-a ridicat obligația de a obține vize pentru a călători în America iar românilor nu, precum și atunci când America pare tot mai obligată să își refugieze în România (pe lângă Polonia) atuurile geostrategice ale arhitecturii de securitate est-europene, sub efectul înstrăinării Europei germane și a Turciei, de alianța transatlantică.

Când Dumnezeu vrea să piardă pe cineva, mai întâi îi ia mințile. Ce a fost în mintea dlui Pompeo sau în ce a mai rămas din ea atunci când a decis să îi interzică fiicei lui Dragnea, neimplicată în vreun scandal de corupție, continuarea studiilor în SUA?! Dacă peste lovirea unui lider politic căzut s-ar mai putea trece, pedepsirea fără vină a copiilor lui, nu poate feri de sentimentul revoltei nici un om normal. Ceea ce a fost conceput ca o idee „strălucită” pentru intimidarea liderilor români, este de fapt un greșeală fatală care alienează poporul român.

Lipsa griii de a fundamenta public justetea deciziei, amplifică dezastrul. Aplicând cugetarea fostului premier britanic David Lloyd George, la cazul de față, putem spune că a pedeapsă, oricât de aspră ar fi, este acceptată de un popor dacă simte că este dreaptă; dacă nu simte aceasta, îi va nega urmările de îndată ce conjunctura i-o va permite, purtând eroarea inițială la infinit, de la o criză la alta.

În 1997 românii au salutat cu entuziasm lansarea parteneriatului strategic româno-american. Acest entuziasm a fost temelia care a făcut parteneriatul viabil și durabil. În 2019, prin calcule greșite, America distruge tocmai această temelie. Înțelegem încă o dată de ce SUA câștigă toate războaiele și pierde toate păcile: pentru că poate ocupa teritoriile altor popoare, dar nu poate cuceri mințile și inimile popoarelor.

PIONUL BIRCHALL ȘI NOUL STAT DE DREPT

Ce se întâmplă totuși cu ministrul justiției și cu revenirea Americii legitime în apărarea „statului de drept” român, de care în ultimii ani se ocupau Angela Merkel, Emmanuel Macron și Frans Timmermans, secondați cu nădejde de ambasadorul statului subteran american, Hans Klemm?

Fără îndoială că Ana Birchall a fost ministrul „statului paralel” și a apărut independența justiției selective – ceea ce se traduce prin „abuz judiciar” – spre satisfacția mișcării #rezist (https://www.facebook.com/hashtag/rezist?source=feed_text&epa=HASHTAG) cu toate expresiile ei politice. A certificat-o public nimeni alta decât așa zisa judecătoare Camelia Bogdan. Este de aceea firesc pentru cercurile clintonisto-soroșiste din SUA să privească înlocuirea ei din fruntea Ministerului Justiției ca pe o înfrângere și să facă totul pentru a convinge administrația americană să o susțină, cel puțin printr-un spectacol public care să îi sperie pe fraieri.

Asemenea spectacole nu fac însă decât să divulge lipsa de voință pentru un sprijin real. În astfel de situații, intervenția eficientă nu are loc prin comunicate de presă, ci pe calea unor convorbiri lămuritoare directe între decidenți.

De fapt, potrivit chiar mentalității americane, în SUA, susținerea ostentativă a unui demnitar american de către un guvern străin, este sărutarea morții. Acel demnitar nu mai are nici un viitor în politica SUA. Exact de aceea s-a și încercat înscenarea menită a acredita ideea că alegerea Președintelui Trump a fost susținută de Președintele Putin.

Or, ostentația cu care administrația americană pare a fi sărit spre a o menține pe Birchall ca ministru al justiției pare să fi fost concepută tocmai în conformitate cu cutuma americană, pentru a o transforma în pisica cu clopoței care nu prinde șoareci. Este clar că de acum, orice ar întreprinde aceasta, se va presupune că exprimă un interes străin, făcând ca tot ce mișcă în țara asta, râul, ramul, să i se opună. Prin comparație, atunci când Washingtonul a vrut cu adevărat să așeze și să mențină pe vreun român într-o anumită funcție – așa cum a făcut-o, potrivit memoriilor recent publicate ale fostului ambasador american la București, Alfred Moses, în cazul ambasadorului și ministrului Mircea Geoană – a procedat la intervenții cu atât mai ferme cu cât au fost mai discrete.

Ceea ce se impune remarcat este împrejurarea că vestea pregătirii la Washington a unei foi de parcurs care să precizeze ce legi și ordonanțe de urgență trebuie să adopte România pentru întărirea statului de drept (un gest caracteristic – de ce să ne ascundem după deget? – raporturilor între metropolă și colonie, imposibil de ascuns atașând documentului eticheta „consultativ”), ne-a fost adusă de ambasadorul SUA la UE, Gordon Sondland, iar nu de Hans Klemm. Faptul reconfirmă ceea ce știam deja, și anume că Hans Klemm, complet decredibilizat, a fost scos din linia de comunicare a Casei Albe cu România, și substituit, până la sosirea ambasadorului Adrian Zuckerman ca trimis al autorităților legitime de la Washington, cu șeful misiunii americane pe lângă instituțiile europene de la Bruxelles.

Asta înseamnă că foaia buclucașă nu vorbește despre „statul cătușelor” și „dictatura procurorilor”, exaltate de Klemm fără încetare, ci de cu totul altceva. Un altceva pe care Ana Birchall, indiferent că va rămâne sau nu în fruntea ministerului justiției, va trebui să îl accepte. Și îl va accepta, căci doar a promis tuturor ambasadorilor străini că este „gata să facă orice”. (Poate că printre prevederile foi de parcurs va fi inclusă și recomandarea preluării modelului american potrivit căruia Procurorul General este chiar Ministrul Justiției, în consecință procurorii nefiind magistrați.)

ADÂNCIREA ROMÂNIEI ÎN RĂZBOIUL MONDIAL HIBRID

În realitate, Gordon Sondland a venit în România, cel mai probabil, cu un mesaj pentru premierul Dăncilă,

din partea vicepreședintelui Pence, cu care se pare că nu se va mai putea întâlni în marja apropiatei Sesiuni a Adunării Generale ONU. Ce conține acel mesaj nu avem de unde ști, dar tocmai această „lipsă de transparență” indică împrejurarea că relația cu Premierul român este mult mai serios și mai profesionist tratată, decât cea cu Președintele Iohannis, căruia i s-a dedicat opereta din Biroul Oval.

Printre altele, ambasadorul Sondaland a lăsat să se înțeleagă că justiția va trebui reformată și prin ordonanțe de urgență, ceea ce, după anularea întrebărilor cu privire la amnistie și grațiere de către CCR, dă o lovitură definitivă referendumului anitconstituțional inițiat de Klaus Iohannis. De asemenea, el a făcut destul de clar faptul că pentru SUA este important ca statul de drept român să asigure un cadru legal stabil și transparent investitorilor americani, ceea ce, evident, lasă pe un plan secundar încarcerarea liderilor politici sau oficialilor administrației publice. Competența acestora și capacitatea lor în a gestiona o Românie stabilă trece înaintea oricăror altor considerente ideologice, morale sau ... „penale”. Chiar și o colonie este altceva decât o pușcărie. Iar, fie ea albă sau neagră, pisica trebuie să prindă șoareci.

Este foarte plauzibil ca diplomatul american, care este exclus să fi bătut atâta drum doar spre a confirma invitația procurorului general Barr pentru Ana Birchall, să fi explicat că execuția rituală a familiei Dragnea pune capăt luptei anti-corupție așa cum a fost cunoscută din 2005 încoace, fiind chiar alibiul încetării focului, și că, de acum, administrația americană are ca prioritate angajarea României în războiul economic al SUA cu China, cel mai probabil, preludiu al unui război (hibrid) total cu aceasta. O solicitare mult mai greu de acceptat decât aceea de a insera util România în strategia europeană și danubiano-pontică a SUA.

Până acum în România nu am văzut partide sau ong-uri cu adevărat pro-rusești și pro-chineze. Rușii au preferat să stea deoparte și să asiste cum un popor pro-occidental și atlanticist se deșiră, se fragmentează și se emasculează sub efectul luptei dintre puterile euro-atlantice. Chinezii au contat pe faptul că România va proteja cooperarea strategică româno-chineză sub presiunea necesităților izvorâte din realitatea geopolitică și geoeconomică. Pe teritoriul României s-au confruntat direct numai puterile occidentale. Este pentru prima dată când în România se intervine în forță pentru a se exclude chiar și o neutralitate binevoitoare față de China. Astfel teritoriul românesc devine un câmp de luptă real între Washington și Beijing.

În perioada imediat următoare ne putem aștepta, de aceea, la o reacție euro-asiatică pe măsură. Rusia și China vor aprecia, foarte probabil, că este important să pătrundă și ele instituțional în structurile sociale românești, iar nu doar în cele economice. Șubrezirea fundației parteneriatelor occidentale și risipirea simpatiei românilor pentru partenerii occidentali, la care contribuie acum și aparenta susținere americană acordată unor oameni politici români impopulari și suspectți de trădare, simultan cu oprimarea unor lideri români (împreună cu familiile lor) percepuți ca apărători ai intereselor naționale, oferă un context ideal pentru asemenea evoluții.

Iată motive pentru care sistemul securității noastre naționale se cere resetat. Cine o va face? La această întrebare nu avem răspuns... Încă...

Autor: Adrian Severin

Sursa: [Adrian Severin Facebook \(https://www.facebook.com/adrian.severinmep/posts/1770810066397004\)](https://www.facebook.com/adrian.severinmep/posts/1770810066397004)

2 Comments Sort by **Oldest**

Add a comment...

Corneliu Stanciu

Nu este decat o singura varianta de raspuns.

Like · Reply · 17h

Lucian Luk

De ce suntem SLUGILE S.U.A.? Care din cond ROMANI spun lucrurilor pe nume sunt INTEMNITATI , la ORDNUL S.U.A. .?

Like · Reply · 2h

Facebook Comments Plugin

Related Posts

(<https://gandeste.org/general/serban-cionoff-derapaje-sanctionate-si-derapaje-nesactionate/96017>)

Șerban Cionoff:
”Derapaje sancționate și derapaje nesancționate”

(<https://gandeste.org/general/serban-cionoff-derapaje-sanctionate-si-derapaje-nesactionate/96017>)

Ieri, Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” a emis o Notă de Informare Publică, semnată de [...]

(<https://gandeste.org/adevaruri/ion-cristoiu-numirea-lui-girbovan-o-manevra-electoral-sub-semnul-blatului-dintre-dancila-si-iohannis/96071>)

Ion Cristoiu: ”Numirea lui Gîrbovan, o manevră electorală sub semnul blatului dintre Dăncilă și Iohannis”

(<https://gandeste.org/adevaruri/ion-cristoiu-numirea-lui-girbovan-o-manevra-electoral-sub-semnul-blatului-dintre-dancila-si-iohannis/96071>)

Comitetul Executiv Național al PSD a decis vineri, 23 august 2019, desemnarea unor titulari pe posturile [...]

(<https://gandeste.org/general/in-sua-lupta-pentru-romania-se-ascute/95927>)

În SUA lupta pentru România se ascute

(<https://gandeste.org/general/in-sua-lupta-pentru-romania-se-ascute/95927>)

Votul final în Comisia de politică externă a Senatului SUA pentru confirmarea lui Adrian Zuckerman ca [...]

||

3 Responses “Decriptând mesajele americane”

-

1. *...roman incorect politic...* says:
Septembrie 9, 2019 at 12:16 pm (<https://gandeste.org/general/decriptand-mesajele-americane/96202#comment-169542>)

...ignorarea si/sau indepartarea Chinei din viitorul Romaniei va fi un act iresponsabil si fatal, o adevarata sinucidere...
-

2. ... says:
Septembrie 9, 2019 at 1:20 pm (<https://gandeste.org/general/decriptand-mesajele-americane/96202#comment-169545>)

din orice unghi privim, e nefiresc, neomenesc. profund incorect. consolid. puterii prin oferire de fctii-

control tip procuror=nom (ministr. justitiei, procuror sef ue). nu-i in ordine.
e de zombi.

reset prin infuzie cu fotoni. un creier cu fotoni, sclipici, free fotoni...

3. ... says:

Septembrie 10, 2019 at 4:47 am (<https://gandeste.org/general/decriptand-mesajele-americane/96202#comment-169554>)

film tip nom 85% horror. pentru dif. de 15%... lumini din lumini... se duce conflictul hibrid extrem: om vs. nom; 15% vs. 85%.

...

4.

Let us talk about

Name and Mail are required

Name

Mail(will not be published)

Website

Join the discuss

... on Topic

Submit

« [Din manualul auxiliar pentru clasa a VII-a: ce face Mircea cel Bătrân când e Marte retrograd?](https://gandeste.org/general/din-manualul-auxiliar-pentru-clasa-a-vii-a-ce-face-mircea-cel-batran-cand-e-marte-retrograd/) (https://gandeste.org/general/din-manualul-auxiliar-pentru-clasa-a-vii-a-ce-face-mircea-cel-batran-cand-e-marte-retrograd/96199) || [Luminița Arhire: "SCRISOARE DESCHISĂ CĂTRE ... O SĂ VEDEȚI VOI CĂTRE CINE"](https://gandeste.org/general/luminita-arhire-scrisoare-deschisa-catre-o-sa-vedeti-voi-catre-cine/) (https://gandeste.org/general/luminita-arhire-scrisoare-deschisa-catre-o-sa-vedeti-voi-catre-cine/96205) »

Copyright ©2019 gandeste.org